

Strana 7

Dar od vitalnog
značaja

Strana 13

Manje svetlo
upućuje na veće

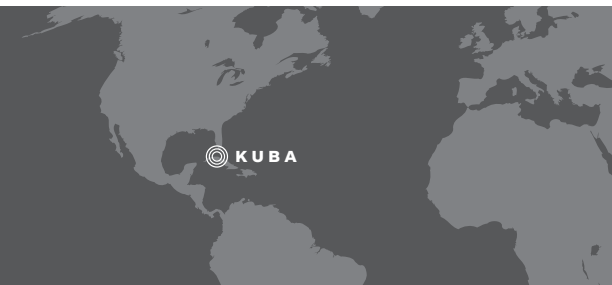
Strana 15

Dvoboj Velikog
Rendija sa đavolom

Pregled 3/2018

Adventistički svet

O naslovnoj strani

Oristel Obregon Mavaea ima 72 godine; služi kao đakon u svojoj mesnoj crkvi, i voli da se druži sa ljudima. Postao je adventista sedmog dana pre dve godine posle proučavanja Biblije sa jednim od crkvenih starešina. Oristel je član adventističke crkve sedmog dana u Kardenas Matanzasu na Kubi.

Fokus

7 Dar od vitalnog značaja

Reč

13 Osnovno verovanje

Moja crkva

5 Glas milenijuma

6 Komentari vesti

7 Globalni pogled

Živa vera

15 Mogu li da ti ispričam priču?

Dar za ceo moj život

Ponekad slike i zvuci našeg doživljavanja Božjih darova postaju naše uspomene na te darove i oblikuju sve dane koji će tek doći.

Sećamo se ukusa posebne hrane za praznike; pesama koje nas ohrabruju kad objavljujemo vaskrsenje; zagrljaja prijatelja koji nas je primerom podučio Isusovoj blagodati.

Za mene Božji dar Duha proroštva ovom pokretu koji volim uvek će biti povezan sa ranim jutrom i zvukom vode koja teče.

Kad sam sa 15 godina ustanovio da mi se srce „čudno zagreva“ tim Duhom, proveo bih nekoliko trenutaka pre svakog jutarnjeg odlaska u školu pored malog vodopada u blizini našeg doma čitajući Bibliju i Put Hristu od Elen Vajt, dopuštajući da žubor vode nadjača sve ostale zvuke mog tinejdžerskog života. Otkrio sam, kao što je jednom rekao neki mudar čovek, „da mi isti glas govori u Duhu proroštva kao i onaj koji sam našao na stranicama Svetog pisma“ – blag, dozivajući glas koji me je učio da svoj život predam Isusu i da Mu verujem da ću biti spasen.

Tamo, pored prolećnog potoka, ove sam reči dobro upamtio i to sećanje me savršeno služi više od 45 godina: „Posveti te ujutru sebe Bogu; neka to bude vaš najvažniji posao. Neka vaša molitva bude: Uzmi me, Gospode, da budem potpuno Tvoj. Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u Tvojim službi. Ostani sa mnom i neka sav moj posao bude izvršen u Tebi.“*

Kako sam rastao u veri i razumevanju, shvatio sam da taj isti glas koji me zove takođe može i da me savetuje – da imam mnogo toga da naučim kao Isusov učenik. Počeo sam da cenim ne samo prikaze Elen Vajt „neuporedivih čari Isusa“, već i njeno jasno, direktno svedočanstvo o tome koliko je važno da dozvolim da jevanđelje uđe duboko u moje srce i moj način života. Dok sam čitao reči koje su uznemiravale moju savest ili me pozivale na neku dužnost, saginjao sam glavu i zahvaljivao Isusu što nije ostavio svoj narod poslednjeg vremena – ili mene – bez svedoka o Njegovoj moći da nas preobrazi.

I gledao sam sa radošću kako i drugi idu tim putem, otkrivajući za sebe vrednost ovog dara.

Dok čitate tekstove koji se posebno usredsređuju na Duh proroštva u ovom broju Adventističkog sveta, pognite glavu – pored vodopada, ili za svojim radnim stolom – i zahvalite Gospodu zajedno sa mnom za taj trajni dar.

*Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 70.

„Ono je odigralo važnu ulogu za mene. Adventističko obrazovanje mi je dalo holističko znanje koje mi je pomoglo da različite aspekte svog života dovedem u ravnotežu.“

Herald Pelajo, student medicine – adventista sedmog dana, koji je dobio najvišu ocenu na filipinskom ispitu za sticanje lekarske licence, prema stručnoj regulatornoj komisiji. Pelajo je četvrti adventista-medicinar koji je postigao najbolji rezultat na državnom ispitu u poslednjih 12 godina. Takođe je osvojio prvo mesto na državnom ispitu za negovanje bolesnika 2011. godine.

2 godine 1 mesec 6 dana

Vreme koje je bilo potrebno Vilijamu Oklandu iz Australije da parafrazira celu Bibliju. Okland je taj posao započeo kad mu je bilo 74 godine, inspirisan člankom u časopisu *Adventistički svet* o organskom farmeru iz Koreje, koji je rukom prepisao Bibliju šest puta. Parafraza se zove *Dar* i ima skoro 1 milion reči.

„Milošću Božjom služio sam crkvi u Interameričkoj diviziji mnogo godina i odlučio da odem u penziju 1. avgusta.“

Izrael Leito, predsednik Interameričke divizije (IAD) od 1993. objavljuje svoj odlazak u penziju na sastanku izvršne komisije IAD 2018. Leito je broj članova divizije sa 1,2 miliona povećao na 3,7 miliona i broj unija sa 11 na 24. Članovi izvršne komisije IAD su glasanim izabrali Eliju Henrija, ranije izvršnog sekretara IAD za novog predsednika divizije, a Lenarda Džonsona, prethodno pomoćnog sekretara službe, za izvršnog sekretara.

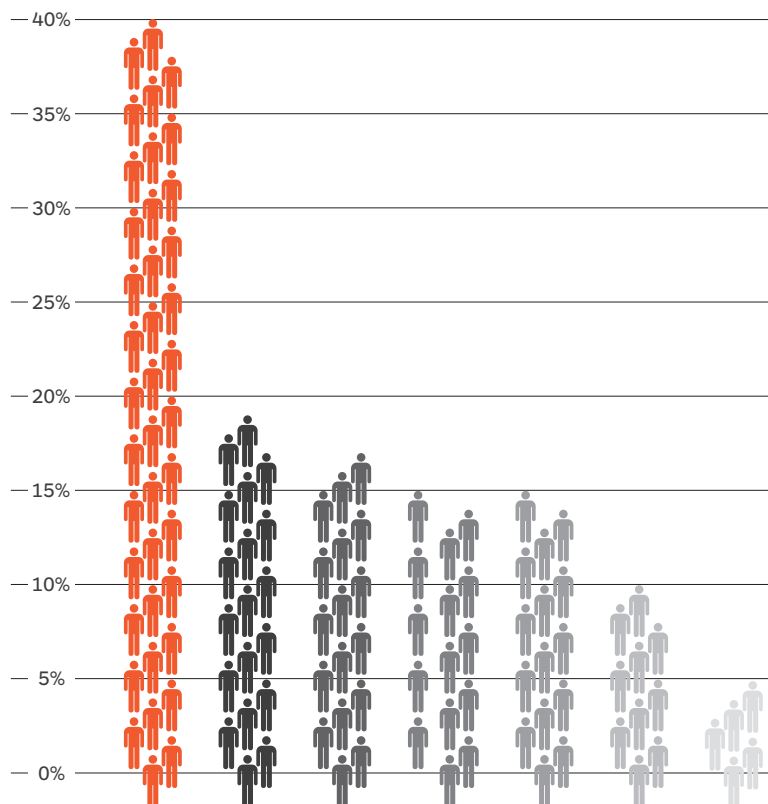
„Na kraju krajeva, sve se svodi na etiku pojedinih izveštača i tu ne možemo mnogo učiniti.“

Elis Lihtenštajn, profesorka nutricionizma i viša naučna saradnica na Univerzitetu Tafts, Masačusets, SAD. U svom komentaru čestih pogrešnih izveštaja koji se tiču zdravlja, govoreći na sedmom Međunarodnom kongresu o vegetarijanskoj ishrani u Loma Lindi, Kalifornija, savetovala je učesnicima da članke koji se odnose na zdravlje čitaju kritičnije i opreznije.

Olimpijski inženjer iz Španije nalazi Boga, i krštava se u Koreji

Španac koji je radio kao glavni inženjer u organizaciji Olimpijade otkrio je Boga i Adventističku crkvu i kršten je u Koreji dan pre zatvaranja Zimskih olimpijskih igara u Pjongčangu, februara 2018. Alehandro Hernandez, 41, iz Madrida, Španija, zahvaljuje šetnji u prirodi i problemu sa zubom za neke događaje providenja koji su ga doveli do susreta sa adventistima sedmog dana u Koreji, a to je dalje vodilo ka njegovom krštenju.

Šta se desilo kad su oni otišli?

U nedavnoj studiji (2013) koju je uradio Centar za kreativnu službu (Center for Creative Ministry), bivši i neaktivni adventisti sedmog dana iz Afrike, Južne Amerike, Evrope i Severne Amerike upitani su kako je crkva reagovala na njihovu odluku da je napuste. (Neki od onih koji su odgovorili naveli su više načina na koje su kontaktirani). Izvor: Služba za arhivu, statistiku i istraživanje (Office of Archives, Statistics and Research)

- **40%** nije me niko kontaktirao.
- **19%** član crkve me je posetio.
- **17%** lokalni starešina me je posetio.
- **15%** član lokalne crkve kontaktirao me je telefonom.
- **15%** pastor je uspostavio kontakt.
- **10%** rođak – adventista me je kontaktirao.
- **5%** kontakt druge vrste.

„Blagodat koju ste primili mora se preneti i drugima. Manje 'kamenja', a više blagodati.“

Besi Judo (Bassey Udoh), predsednik Istočnonigerijske unijske konferencije (Eastern Nigeria Union Conference (ENUC), obraćajući se skupu od preko 15.000 adventista koji su došli na službeni početak ENUC pentekostalne evangelističke inicijative 2018 u istočnoj Nigeriji januara 2018. ENUC planira opsežne kampanje evangelizacije i izdala je knjigu za obuku pod naslovom *Mission Possible /Misija moguća/*.

„To je potreslo našu ovdašnju crkvu, a i cela nacija je traumatizovana tim masakrom.“

Kern Tobias, crkveni predsednik u regiji Karipske unije, komentariše nedavno ubistvo adventista na Trinidadu. Saopšteno je da su se ubistva desila u La Breji (La Brea), gradu u jugozapadnom delu zemlje. Žrtve su Majkl Skot, 69, penzionisani profesor gimnazije i crkveni starešina; Ebigejl Čepmen, 42, nastavnica španskog jezika na Južnoj adventističkoj akademiji; njena ćerka Olivija Čepmen, 15, i njena školska drugarica Mikaela Mejns, 14.

Glas milenijuma

Jednostavno se predajte

Mi ne volimo da se predajemo. Ljudi oko nas ne vole da se predaju.

Nebo se zacrnelo skoro u trenutku; poslednji narandžasti sunčevi zraci iščežoš iz ogromnih sivih oblaka. Hladni vetrovi i kiša primoraše nas da se skupimo ne bi li se ogrejali. Naši mali čamci ljuljali su se dok su se talasi pojačavali. Čineći sve što su mogli da održe pravac u mraku, čamdžije su usmerile čamce prema obali. Grupa od 20 mladih putnika, izgubljena u ritmičnom udaranju talasa, vraćala se posle dana prepunog događaja.

Samo nekoliko sedmica pre toga u avionu je vladalo opšte uzbuđenje dok su kovani planovi za put u Palavan, jedno od najvećih filipinskih ostrva. Palavan, raj sa plažama od belog peska i tirkiznim morem, za mnoge je predstavljao destinaciju iz snova. Bio je to odličan način da se pobjegne od stresa i akademskih aktivnosti. Kad smo obezbedili potrebna sredstva, krenuli smo uz molitve i mnoga nadanja.

Ali sada, umesto da razgledamo krečnjačke litice koje su oduzimale dah i ronimo u lagunama boje žada, bili smo

suočeni sa tajfunom. Tajfun Paolo se pojavio bez najave. Dok su se neki još nadali dobrom provodu, nekolicina je pravila alternativne planove, a neki su jednostavno bili razočarani.

Nekoliko subota posle toga prisustvovala sam bogosluženju sa našom lokalnom grupom za razvoj misije /GROW/ na brdu iznad jezera Tal. „Predati se“, tema razgovora, privukla mi je pažnju. Grupa mladih profesionalaca koji organizuju i planiraju da kontrolišu skoro sve u životu okupila se da nauči nešto o predanju. Dok sam slušala iskustva članova, shvatila sam da je predanje važno i pridružila im se na tom putu.

Nekako sam se setila našeg puta u Palavan, puta ispunjenog velikim iskustvima i lekcijama. Puta predaje. Od samog početka osetili smo kako nas Bog vodi i štiti. Osećali smo Njegovo prisustvo – uprkos probušenoj gumi, tročasovnom zastoju na putu, kiši, i uzburkanom moru. Ipak, mogli smo da posmatramo lepotu neba koje je tamnelo, osetiti mir na talasima i nadati se jednom jedinom zlatnom zraku svetlosti.

Tajfun je mogao da oduva naše snove, ali nije mogao da uzdrma našu veru u Boga. Dok smo se molili, razgovarali, smejali se i delili svoj život sa životima drugih, mi smo jedni drugima davali snagu. Stvorene su čvrste veze i novi sistem podrške. Kad sam se osvrnula, shvatila sam da samo u predanju možemo videti lepotu oluje. U predaji nalazimo značenje i svrhu usred haosa, i u predaji su nada, mir i radost.

Mi ne volimo da se predajemo. Ljudi oko nas ne vole da se predaju. Uhvaćeni smo u zamku užurbanošći života, ne shvatajući da ne ostvarujemo ništa time što toliko postižemo. Davidov život govori o predanju. David, pomazani car Izrailja, mogao je lako zbaciti Saula. Umesto toga, on je čekao da Bog odredi trenutak. On je verovao da Bog radi za njega i kroz njega. Car David je Bogu služio u tišini i predanju. On je shvatio da kad predamo svoj život živom Bogu, možemo biti mirni šta god da nas zadesi.

„Obilje je radosti pred licem tvojim“, piše psalmista, „utjeha u desnici tvojoj do vijeka“ (Psalam 16,11).

Ja se tome predajem. ☉

Beršeba Mejvald, koja potiče iz Tamil Nadua u Indiji, trenutno radi magisterijum iz religije sa fokusom na Novi zavet pri Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije u **Silangu, Kavite, Filipini**.

Perspektiva

Čuvanje centra

Petnaesti maj je značajan datum. To je Međunarodni dan porodice, dan kada svetska zajednica razmišlja o porodicama. Prošle godine tema je bila: „Porodice, obrazovanje i blagostanje“. Ljudi širom sveta obeležavaju ovaj važan dan od 1993. Pa ipak, na osnovu mnogih istraživanja koja sam pregledao, stopa razvoda nije pala, broj samohranih roditelja se povećao, a zlostavljanje nije smanjeno.

Kao verska zajednica, mi stalno govorimo u ime onih koji trpe porodično nasilje, trgovinu ljudima, sakaćenje ženskih genitalija (FGM), silovanja i još mnoge neopisive užase na koje svakodnevno nailazimo u vestima. EnditNow /Učinite tome kraj/ nije samo slogan ili program (www.enditnow.org) – to je stav protesta i suprotstavljanja bedi i bolu. On ima duboke korene u Božjem proročkom glasu koji možemo čuti kod Isaije, Amosa i u mnogim drugim glasovima u Svetom pismu koji govore o siročićima, udovicama, tuđincima i siromašnima. Pono-

sim se inicijativom EnditNow, ali se brinem za adventističke porodice.

Naše stope razvoda nisu bitno drugačije od onih u kulturama u kojima živimo. Poznajem mnoge samohrane roditelje adventiste koji se bore da sastave kraj s krajem. Odsutni očevi nisu problem samo naših suseda.

Prošle godine, Služba za arhivu, statistiku i istraživanje pri Generalnoj konferenciji objavila je neke od rezultata velikog istraživanja iz 2013. u devet svetskih divizija Crkve adventista sedmog dana, fokusiranog na porodična bogoslužjenja. Od 24.882 učesnika ankete 17% je izjavilo da nikad ne obavlja taj čin kod kuće, dok je 12% kazalo da porodično bogoslužjenje obavlja manje od jednom mesečno. Još 14% je ovo iskustvo delilo sa članovima porodice jednom nedeljno. Ukupno 43% članova Adventističke crkve ima malo ili nimalo veze sa živom Reči u kontekstu svojih porodica.

Znači li to da nedostatak porodičnog bogoslužjenja ima uticaja na zdravlje adventističkih porodica po celom svetu? Brojke govore da to nije regionalni, već globalni problem.

Sećam se kako me je zauzetost u životu ponekad sprečavala da to obavim sa svoje tri devojčice pre nego što odu u krevet. Zahvalan sam svojoj ženi što je tada preuzimala moju ulogu. Dva puta dnevno bismo se okupili za stolom ili sedeli u dnevnoj sobi provodeći vreme sa Isusom – zajedno. Ja nisam statističar i ne znam da li postoji pravolinijska veza između nikakvog ili retkog porodičnog bogoslužjenja i gubljenja sledeće generacije adventista. Kao pastor i edukator, međutim, znam da je vreme provedeno sa živom Reči – pojedinačno ili zajednički – uvek vreme koje isceljuje i pokreće srca jedno ka drugom, dovodeći nas sve zajedno u podnožje krsta.

Porodično bogoslužjenje iziskuje posvećenost i kreativnost. Ono mora biti prilagođeno starosti učesnika. To nije zamena za iskren razgovor ili vreme utrošeno da se dokaže da ste u pravu. To je trenutak da pozovete Duha da se useli u vaš dom: u vaša srca, u vaše dnevne i spavaće sobe, u vaše odnose. Petnaesti maj je odličan trenutak da zajednički obnovimo upražnjavanje porodičnog bogoslužjenja i pozovemo i druge da podeli taj blagoslov. ©

Globalni pogled

Dar od vitalnog značaja

Sada potrebniji nego ikada pre

Vilijam je bio inženjer, farmer i biznismen. Rodio se u Irskoj i emigrirao u SAD oko 1870. On i njegova žena Izabela živeli su u Filadelfiji, gde je on kao inženjer radio na izradi lokomotiva. Posle nekoliko godina pošli su na zapad u šume sekvoja severne Kalifornije gde su radili na seči drveta; na kraju su se skrasili blizu Heldsberga gde je Vilijam počeo da se bavi voćarstvom, stočarstvom i trgovinom u sopstvenoj seoskoj prodavnici.

Imali su četvoricu sinova: Vilijama mlađeg, Reja, Natanijela i Voltera. U neko vreme Izabela je postala adventista sedmog dana, ali njen muž, dobar i čestit čovek, nije bio zainteresovan za religiju. Godine 1905. u blizini Heldsberga su podignuti šatori za kamp adventista sedmog dana. Izabela je sa dečacima prisustvovala njihovim sastancima i pozvala je muža da im se pridruži na službi u subotu. Na njeno oduševljenje, on je pristao. Dok je Vilijam sedeo pod šatorom, govornik je počeo svoju priču o čudesnoj istini o Isusu, govoreći o potrebi svih grešnika da imaju Spasitelja i da Mu dozvole da im On promeni život. Govornik je bio vrlo ubedljiv, i na veliko iznadenje i radost Izabele, Vilijam je ustao i krenuo napred, predajući svoje srce Gospodu. Tu dragocenu adventističku poruku proučavao je godinu dana. Zatvarao bi svoju prodavnicu u subotu i verovao Bogu što se tiče budućnosti. Kršten je i kasnije postao prvi starešina adventističke crkve sedmog dana u Heldsbergu. Hristos mu je promenio život.

Vilijam i Izabela bili su moji pradedi i prababa, a govornik koji je tako ubedljivo govorio o Hristu bila je Elen G. Vajt. Kada je Džejms Vajt umro, Elen se prese-lila u Heldsberg i živela u blizini koledža Heldsberg – prethodnika današnjeg koledža Pacifik Junion.

Moj deda Natanijel, sećao se kako je Elen Vajt dolazila kod njih dok je on još bio dečak i kako je njemu i njegovoj braći sa ljubavlju pričala priče, dok su joj oni sedeli kod nogu.

Porodica Vilson za svoje poznanje ove dragocene adventističke poruke toliko toga duguje direktnoj, praktičnoj, evangelističkoj aktivnosti Elen Vajt. Zbog toga za nas kao porodicu, Duh proroštva ima još veću ličnu vrednost.

Ja danas svim srcem verujem u proročansku službu Elen Vajt iz mnogo razloga, ali naročito zato što uzdiže Isusa.

„Naša vera se uvećava kad gledamo u Isusa, koji je centar svega što je privlačno i lepo“, pisala je ona. „Što više posmatramo ono što je nebesko, to nam manje poželjno i privlačno izgleda ono što je zemaljsko.“¹

DUH PROROŠTVA

Možda se neki od vas pitaju zašto se o delima Elen Vajt govori kao o „Duhu proroštva“. „Jer je svjedočanstvo Isusovo Duh proroštva“, prema Otkrivenju 19,10. „Svje-

Jedna od najvećih pretnji Duhu proroštva ne mora nužno biti neprijateljstvo, već nezainteresovanost.

dočanstvo Isusovo“ je Njegova proročka poruka Božjem narodu koju Njegovi proroci prenose kroz vekove. U Efescima 4,11-13 vidimo da će dar proroštva ostati u crkvi do kraja vremena.²

Činjenica da se svedočanstvo Isusovo ili „Duh proroštva“ pominje u vezi sa Božjom crkvom ostatka na kraju vremena (vidi Otkrivenje 12,17) kazuje da će Isus govoriti svom narodu na poseban način u tim poslednjim danima.

UPUTSTVO SA NEBA

U Adventističkoj crkvi sedmog dana mi prihvatamo Elen G. Vajt kao savremenog slugu Gospodnjeg i proroka. Ova crkva ne bi bila to što jeste bez posebnog vođstva Božjeg preko Elen Vajt. Mi, međutim, ne doživljamo Duh proroštva kao deo Biblije ili njen ekvivalent. Kao što je sama Elen Vajt objasnila, Duh proroštva treba da vodi Bibliji. Ipak, on je nadahnut istim nebeskim nadahnućem kao i Biblija, jer to je Isusovo svedočanstvo.

„Preko Svetog Duha, Božji glas stalno dopire do nas sa upozorenjima i uputstvima, da potvrdi verovanje vernika u Duh proroštva“, pisala je Elen Vajt. „Uputstvo o tome koje je dato u ranim danima poruke treba da se čuva kao sigurno uputstvo koje treba slediti i u ovim poslednjim danima.“³

Duh proroštva je dat da bi negovao i pomagao Božji pokret poslednjih dana uputstvima sa neba. Taj savet je bio temelj za osnivanje izdavačkih, zdravstvenih, obrazovnih, humanitarnih i medijskih institucija. On upravlja pastoralnim, evangelističkim, misionarskim i administrativnim poslovima crkve.

Duh proroštva daje uputstva za skoro svaki aspekt života, uključujući teologiju, način života, lično zdravlje, porodicu, dom, mlade ljude, međusobne odnose, brigu o sebi, i drugo.

Kao rezultat vođstva Duha proroštva, Adventistička crkva sedmog dana nije samo još jedna denominacija, već sa neba podstaknut pokret sa posebnom namenom – da obavi misiju i prenese poruku iz Otkrivenja 14,6-12. Duh proroštva je jedan od najvećih darova datih Adventističkoj crkvi sedmog dana od samog Hrista. Upravo zato je

sotona tako odlučan da uništi uticaj Biblije i Duha proroštva.

„Podstićaće se mržnja prema svedočanstvima, koja je sotonino delo“, pisala je Elen Vajt. „Sotona će raditi na tome da poljulja veru crkava u njih, iz sledećeg razloga: sotona neće biti tako uspešan u unošenju obmana i vezivanju naših duša svojim prevarama ako se budu slušala upozorenja i prekori i saveti Duha Božjeg.“⁴

JEDNA OD NAJVEĆIH PRETNJI

Međutim, jedna od najvećih pretnji Duhu proroštva ne mora nužno biti neprijateljstvo, već nezainteresovanost. Mnogi članovi nisu sa njim upoznati, ne čitaju ga ili ga jednostavno ignorišu.

Sotona zna da će, ako uspe da natera Božji narod da gleda sebe i ističe sopstvena mišljenja umesto da gleda Hrista, moći da unese netrpeljivost, neslogu i napetost. To je jedno od najjačih oružja protiv misije Adventističke crkve sedmog dana.

Pozvani smo da delimo Reč Božju u svoj njenoj moći, vođeni Duhom Svetim. Na tom božanskom zadatku sukobićemo se sa ljudima koji se neće slagati sa našom porukom i misijom.

Bićemo u iskušenju da nas obeshrabri apatija drugih članova crkve. Međutim, bilo šta da nam se ispreči na putu, ne treba da radimo samostalno, odvojeno od crkve. Ostanite sjedinjeni sa svojom mesnom crkvom i sa celom crkvenom porodicom u svetu, bez obzira na njihove nesavršenosti. Neka vam Gospod i Njegova misija uvek budu na prvom mestu.

Uzdižite Hrista i Njegovu svetu Reč. Verujte u dar Duha proroštva. Ako to radimo vođeni Duhom Svetim, doživeti ćemo probuđenje i reformaciju. Bog će obaviti svoj posao kako bi potpuno pripremio svoj narod za neverovatne događaje koji su vrlo blizu.

Duh proroštva je isto tako značajan danas kao i kad je pisan. On je tačan, ohrabrujući, poučan i moćan jer ukazuje na Hrista i na svetu Bibliju. On je zaista svedočanstvo Isusovo. ©

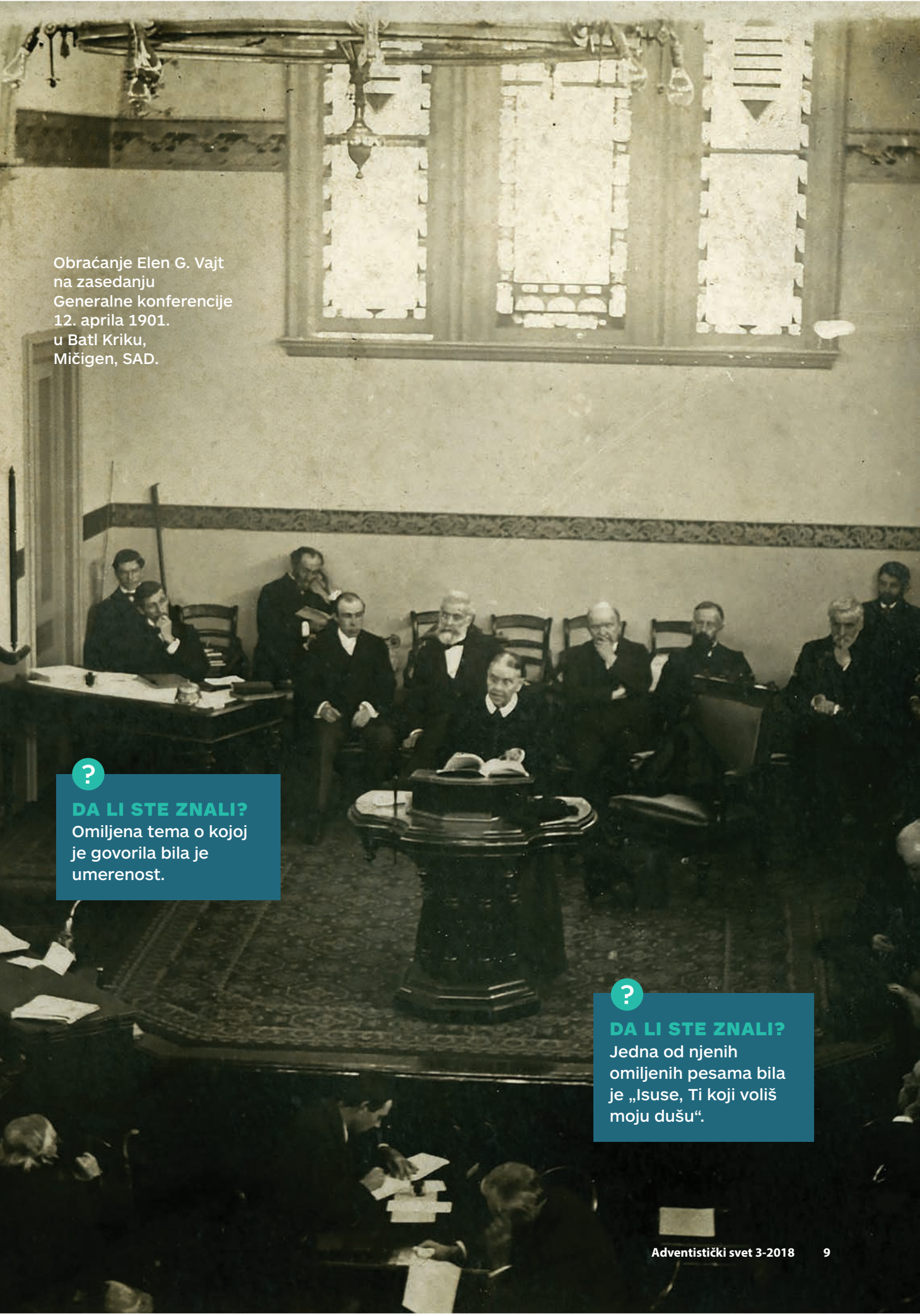
¹ Ellen G. White, *In Heavenly Places* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn. 1967), str. 127.

² Vidi Gerhard Pfandl, „The Gift of Prophecy: Another Facet of God's Care for His Church,“ (Dar proroštva: drugi vid Božje brige za Njegovu crkvu) <http://bit.ly/giftofprophecy>

³ Ellen G. White, *The Selected Messages* (Washington, D. C.: Review and Herald Pub. Assn. 1958, 1980), vol. 1, str. 41.

⁴ Isto, str. 48.

Ted N. C. Wilson je predsednik svetske Adventističke crkve sedmog dana. Drugi članci i komentari se mogu dobiti iz predsednikove kancelarije na Triteru: @PastorTedWilson i na Fejsbuku: @Pastor Ted Wilson.

Obraćanje Elen G. Vajt
na zasedanju
Generalne konferencije
12. aprila 1901.
u Batl Kriku,
Mičigen, SAD.

?

DA LI STE ZNALI?

Omiljena tema o kojoj
je govorila bila je
umerenost.

?

DA LI STE ZNALI?

Jedna od njenih
omiljenih pesama bila
je „Isuse, Ti koji voliš
moju dušu“.

Fokus

Dar od vitalnog značaja

Ko je bila Elen Vajt?

Sprijeteljite se sa prorokom

Elen Vajt bila je žena izvanrednih duhovnih darova, koja je veći deo života proživela u devetnaestom veku (1827-1915), pa ipak njena dela još uvek imaju revolucionaran uticaj na milione ljudi širom sveta. Za života je napisala preko 5.000 članaka za časopise i 40 knjiga. Danas, uključujući kompilacije sa 50.000 stranica u rukopisu, na engleskom jeziku postoji preko 100 naslova.

Elen Vajt je jedna od najprevođenijih spisateljica u istoriji književnosti van beletristike i jedan od najprevođenijih američkih pisaca oba pola. Njeno remek-delo koje ljudima menja život, a odnosi se na hrišćanski način života, Put Hristu, objavljeno je na više od 165 jezika. Njeni radovi obuhvataju niz tema, uključujući religiju, obrazovanje, društvene odnose, evangelizam, proroštvo, izdavaštvo, zdravlje i ishranu.

Adventisti sedmog dana veruju da je Elen Vajt bila više od talentovanog pisca; oni smatraju da je ona bila od Boga poslata kao poseban glasnik koji će svetu skrenuti pažnju na Bibliju i pomoći ljudima da se pripreme za drugi Hristov dolazak.

Od njene sedamnaeste godine, pa sve do smrti 70 godina kasnije, Bog joj je dao više stotina vizija i proročkih snova. Te vizije su se razlikovale po dužini – od manje od minuta pa do skoro četiri sata. Ona je zapisivala savete i informacije i delila ih sa drugima. Zbog toga adventisti sedmog dana prihvataju njene radove kao nadahnute, pa čak i obični čitaoci mogu da prepoznaju njihov izuzetan kvalitet.

Adventisti sedmog dana, međutim, ne veruju da su njena dela zamena za Bibliju. Biblija je zlatni standard prema kome se meri sve ostalo, a Svetom Duhu je dato da obasja njeno učenje.

Dok budete čitali stranice koje slede, naučićete nešto više o životu i delu ove izvanredne žene koja je, ispunjavajući sve uslove koje, prema Bibliji, jedan istinski prorok treba da zadovolji, pomogla da se osnuje Crkva adventista sedmog dana. ©

Artur L. Vajt (1907-1991), unuk Elen Vajt, služio je kao direktor zaostavštine Elen G. Vajt više od 40 godina.

?

**DA LI STE
ZNALI?**

Bila je
bliznakinja.

Isusa vidim jasnije

Sećam se dveju stvari koje sam dobio posle krštenja: Biblije i knjige *Velika borba*. Shvatio sam da to mora biti neka važna knjiga kad mi ju je dao moj pastor. Počeo sam da je čitam svako veče i nisam mogao da obuzdam suze kad sam video kolika je bila vera velikih reformatora. Sećam se da sam se molio Bogu, tražeći od Njega da me učini samo upola onakvim hrišćaninom kakvi su oni bili. To je bila prva knjiga Elen Vajt koju sam pročitao.

Otada sam prošao celu seriju *Vekovne borbe* (Conflict of the Ages). Ona mi je pomogla da čvršće hodam uz Hrista, kao i da mi toliko oživi Bibliju da to prosto nisam mogao sebi da objasnim. *Patrijarsi i proroci* pomogli su mi da uvidim da se priče iz Starog zaveta ne odnose samo na prošlost, već i na današnje vreme. Isusa vidim jasnije zahvaljujući delima Elen Vajt, a moja ljubav prema Svetom pismu je znatno porasla.

Nisam bio navikao da vodim pobožan život, tako da me je Duh proroštva skoro vodio za ruku kao bebu hrišćanina i počeo da me uči kako da razumem Bibliju. Lako mogu reći da ne bih bio tu gde jesam u duhovnom smislu, da nije bilo dragocenih spisa Božjih proroka, uključujući i Elen Vajt. ©

Marko Topiti je pomoćni koordinator službe za literaturu pri Južno-kalifornijskoj konferenciji adventista sedmog dana. Živi sa svojom ženom, Lizom, u **Tujungi, Kalifornija, SAD**.

Savet koji mi je promenio život

Celog mog života pisana dela Elen Vajt snažno su obogaćivala moje duhovno putovanje. Ona su takođe utvrdila moju veru dok sam proučavala Bibliju i gledala kako manje svetlo – njene poruke od Boga – obasjavaju Božju Reč.

Dok sam još bila nova u crkvi pročitala sam, između ostalog i knjigu Elen Vajt *Saveti o životu i ishrani* koja je bila obavezna literatura za kurs Master Gajd. Napravila sam mnoge izmene u svom načinu života i uskoro primetila kako mi se zdravlje poboljšava.

Knjiga *Vaspitanje* promenila je način odgajanja dece. Kao mama koja je ostala kod kuće, imala sam sreću da sve vreme budem sa svojim ćerkama kad su bile male i ta knjiga upravo objašnjava koliko je važno da svoju decu obučavamo „kako da se kreću kroz život“.² Učila sam ih o Isusu i one su naučile da Ga vole od svojih najranijih dana.

Takođe sam spoznala važnost adventističkog obrazovanja. Moje ćerke su pohađale adventističke škole od osnovne pa sve do fakulteta. Čak su se bavile misionarskim radom u inostranstvu.

Kasnije u životu, pošto sam pročitala *Evangelizam i Kolportersku službu*, uključila sam se u distribuciju literature. Literarni evanđelisti često mogu da stignu do ljudi na mestima do kojih propovednici ne mogu. Bila sam impresionirana kad je Elen Vajt rekla svom mužu Džejsmu za Božje uputstvo: „Počni da štampaš mali format, a Gospod će obezbediti sredstva.“³ Kakvu su zadivljujuću veru oni imali! To mi je bila velika lekcija – da će Gospod uvek sve obezbediti – i On je zaista blagoslovio našu porodicu.

Ja sam se duhovno razvila kao adventista sedmog dana, delom i zahvaljujući spisima Elen Vajt. Njena poslušnost da se odazove na Božji poziv ohrabrila me je da i ja krenem Njegovim tragom. ©

DA LI STE ZNALI?

Pravila je šešire za očevu radionicu.

¹ youth.adventist.org/Resources/Leadership-Training/Master-Guide

² Vidi Priče 22,6.

³ Ellen G. White, *Colporteur Ministry* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn. 1953), str. 1.

Džamiela Olifant radi u svom lokalnom ogranku programa Meals on Wheels (Obroci na točkovima) u **Južnoj Africi**. Udata je za Rubena, pastora, i sa njim ima dve odrasle ćerke, zeta i jedno unuče.

Sveobuhvatni hrišćanski pogled na svet

Ja sam bila blagoslovena najneverovatnijim shvaćanjem proročkog dara Elen Vajt. Njena nadahnuta pisana reč obasjava jasnom svetlošću moj put još od najranijeg detinjstva, omogućujući mi da donosim pravovremene i ispravne odluke. Ona je oblikovala moj hrišćanski pogled na svet. Zahvaljujući njoj naučila sam da je nesebično služenje ključ istinske sreće. Postalo mi je jasno da je sotona stvaran i moćan, ali i da mu se mogu svakodnevno suprotstaviti uz Hristovu pomoć, da Bog ima velika očekiva-

nja u pogledu mene, i da je formiranje karaktera od najvećeg značaja. Takođe sam usvojila način na koji se ona oblačila: jednostavnu i kvalitetnu odeću.

Bila sam zapanjena kad sam pročitala da će me na sudu Bog upitati: „Gde su deca koju sam ti dao da ih obučiš za Mene?“ Zato sam odabrala zanimanje koje će mi omogućiti da ostanem kod

kuće sa njima. Sada uživam u toj privilegiji.

Njena dela su mi omogućila da se molim za odgovarajućeg bračnog druga, „sa iskrenom namerom da ugodim Bogu i da Ga proslavim“. Molila sam se Bogu za muškarca posvećenog delu, čistog srca, koji voli Boga i kome ću se diviti. Učinila sam Hrista svojim savetnikom i On mi je ispunio želju, jer je On Tvorac braka, veze koja utiče na život ovde na zemlji, kao i u svetu koji će doći. ☺

Klaudija Blet je profesionalni prevodilac; sa svojim mužem, Markosom, i njihovo dvoje dece, Gabrijelom i Džulijetom, živi u Buenos Airesu, Argentina.

Zidanje na čvrstom temelju

Odrastao sam u udaljenom delu južnog Meksika. Naš prozor u svet bila je mala seoska crkva sa manje od 50 vernika. Kada bi nas posetio adventistički pastor i održao nam propoved (što se retko dešavalo), njegovo prisustvo bi nam donelo veliku radost.

Tako sam jednom prilikom prvi put čuo propoved o Elen Vajt. Po prvi put sam u rukama imao knjigu *Put Hristu*. Dok sam pažljivo proučavao tu knjigu, u meni se rodila želja da više saznam o toj osobi. Kasnije sam pročitao još nekoliko njenih knjiga. Upotpunjavanje mog proučavanja Biblije ovim knjigama pripremiло me je za ono što će se pretvoriti u skoro 40 godina služenja crkvi.

Jedna od mojih dužnosti kao sekretara unijske konferencije bila je da među našim vernicima promovišem ono što je napisala Elen Vajt. Organizovao sam seminare i odgovarao na pitanja naših članova u vezi sa njenim životom i radom. To je bio izvor velikog zadovoljstva i ličnog usavršavanja. Na kraju sam, kao direktor Istraživačkog centra o Elen Vajt Interameričke divizije imao mnogo više obaveza, ali sam još više zavoleo svoju ulogu.

Kao osamdesetogodišnjak, primetio sam da ljudi koji čitaju Bibliju i veruju u proročku službu Elen Vajt, žive po pravilima kojima nas uči Biblija i dele svoju veru i nadu u Hristov povratak. Osim toga oni su odani pristavi svog tela, talenata, vremena i sredstava. Oni su dobri susedi i blagoslov za sve koji ih okružuju. ☺

Francisko Flores je u penziji i živi u Montemorelosu, Nuevo Leon, Meksiko.

DA LI STE ZNALI?

Imala je četiri sina, od kojih su dvojica umrli mladi.

Fokus

Manje svetlo upućuje na veće

Elen Vajt i Biblija

?

DA LI STE ZNALI?

Uživala je u
vožnji kočijom
po sunčanom
vremenu.

?
**DA LI STE
ZNALI?**
Njene
poslednje
reči bile su:
„Znam u
koga sam
verovala.“

Jedna sedamnaestogodišnja sićušna devojka sa ozbiljnim zdravstvenim problemima uzela je tešku porodičnu Bibliju, podigla je visoko iznad glave i počela da navodi pasuse iz nje dok je imala viziju. Jedan od ciljeva ovog iskustva jeste da se ljudska pažnja fokusira na vrednost i važnost Svetog pisma. To se desilo na početku sedamdesetogodišnje službe Elen Vajt, tokom koje je ona neprekidno uzdizala i preporučivala Bibliju kao Božju Reč.

O OTKRIVENJU I NADAHNUĆU

Reč Božja se naziva svetom jer je Duh Sveti prosvetlio i nadahnuo ljude koji su je pisali. On im je otkrio večnu Božju istinu, koju su proroci morali da iznesu ljudima kao Božju poruku ali koristeći sopstvene reči. Petar jasno kaže: „...Nego naučeni od svetoga Duha govorite sveti Božiji ljudi“ (2. Petrova 1,21). Neki biblijski pisci brižljivo bi sve ispitali pre nego što su pokušali da prenesu Božju poruku. Jedan od njih bio je i lekar Luka, koji je napisao treće Jevanđelje (Luka 1,1-3).

Isti Duh koji je nadahnuo biblijske pisce takođe je prosvetlio i nadahnuo Elen Vajt, otkrivši joj Njegove poruke kroz mnogobrojne proročanske snove i vizije. U skladu sa biblijskim primerima, ona je koristila svoje reči, i povremeno vršila brižljivo ispitivanje kako bi božanske poruke prenela verno; prvo usmeno, a zatim zapisujući ih za svoje savremenike i one koji će tek doći. Tako je isti božanski Posrednik radio u oba slučaja, sve sa jednim ciljem: da ljude vrati Bogu i Njegovom spasonosnom delu.

Važno je napomenuti da pisana dela Elen Vajt ne dodaju ništa novo biblijskom kanonu – tj. na 66 knjiga Svetog pisma. Kanon je kompletan. Mnogobrojni proroci iz Starog i Novog zaveta dali su svoj doprinos Bibliji, poput Isaije, Danila, Amosa, Jovana, i drugih. Oni se nazivaju kanonskim prorocima. Ono što su napisali drugi poznati proroci, poput Natana, Ilije, Ananije i mnogih drugih nije uključeno u kanon u vidu posebne knjige: zbog toga se oni nazivaju nekanonskim prorocima. Međutim, Bog ih je sve koristio u posebne svrhe, u posebnom trenutku i na posebnom mestu. Bog je pozvao Elen Vajt da pripremi ljude poslednjeg vremena za brzo približavanje konačnih događaja istorije ovog sveta i da ih iskoristi za unapređenje Njegovog carstva.

UKAZIVANJE NA VEĆU SVETLOST

Elen Vajt je napisala više od 5.000 članaka i oko 40 knjiga tokom svog života. A ipak, smatrala je da su njene knjige „manje svetlo“ koje vodi „muškarce i žene prema većem svetlu“,¹ a to je Biblija. Prema tome, bogatstvo njenih pisanih dela, koja su se bavila različitim duhovnim i životnim pitanjima, nije zamena za Bibliju niti se ona njima omalovažava, već služi da „oduševi i privuče umove sebi“.² U mnogim svojim delima ona više puta koristi isti izraz, naime, da „Biblija, i samo Biblija“ treba da bude

Bog je pozvao Elen Vajt da pripremi ljude poslednjeg vremena za brzo približavanje konačnih događaja.

pravilo naše vere, naš savetnik, naš kredo, da doprinosi našem jedinstvu, itd. I ona sama je upravo iz Biblije stekla znanje o svemogućem Tvorcu i Bogu koji je sa ljubavlju predao sebe za ljudski rod i koji dolazi ponovo da dovrši svoj plan spasenja.

Elen Vajt je nesebično delila ove dobre vesti o Hristu sa drugima preko svojih pisanih radova, propovedi, izlaganja i života uopšte. Njena dela koja uzdižu Hrista treba gledati kroz prizmu Božje večne ljubavi i temu velike borbe između sotone i Hrista, gde Hristos odnosi pobeđu. Mada ovi dragoceni doprinosi crkvi ne zamenjuju Bibliju, niti ih treba primenjivati kao pravilo vere kod vernika, ne treba ih ni gurati u stranu kao nebitne za hrišćaninov duhovni rast i razvoj.

Kroz svoj neumorni život i služenje Elen Vajt ne samo da je uzdizala Bibliju, već je i druge pozivala da to rade. Osim u brojnim publikacijama, ona je uzdizala Hrista i u svim svojim propovedima i obraćanjima velikim i malim skupovima u Severnoj Americi, Evropi i Australiji. Tokom svog poslednjeg obraćanja delegatima Generalne konferencije 1909. godine, uzela je Bibliju, podigla je uvis i uputila moćan poziv: „Braćo i sestre, preporučujem vam ovu Knjigu.“³

Kako mi odgovaramo na taj poziv u svom svakodnevnom životu? ☺

¹ Elen Vajt u časopisu *Review and Herald*, 20. januar 1903.

² Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, (Mountain View: Calif. Pacific Press Pub. Ass, 1948), vol. 5, p. 665.

³ Izveštaj V. A. Spajsera (W. A. Spicer) tadašnjeg sekretara Generalne konferencije u *Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Duh proroštva u adventističkom pokretu) (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn. 1937), str. 30.

Ana Galenis dr. sc. je docent primenjene teologije i direktor ogranaka Elen G. Vajt na Adventističkom univerzitetu u **Najrobiju, Kenija**.

Dvoboj Velikog Rendija sa đavolom

„Mogu li da ti ispričam priču?“

DIK DIRKSEN

Bilo je to uobičajeno bogoslužjenje. Sve dok nije ušao Veliki Rendi. Sve se odvijalo prema očekivanjima. Bez iznenađenja.

Muzičari su vešto održavali ritam, tako da su prisutni mogli da ih prate pesmom. Deca su sa nestrpljenjem očekivala posebno vreme pričanja priča. Par starijih ljudi pazio je na decu, sećajući se kako je to voditi računa o tri deteta mlađa od sedam godina za vreme bogoslužjenja. Mir je ispunjavao prostoriju.

Tada je Veliki Rendi uleteo u crkvu kao pobesneli bik. Njegovi uzvici su najavili njegov dolazak mnogo pre nego što je udario na vrata. Kada je urlajući ušao, sve je stalo.

Deca su bila preplašena, bacajući se roditeljima u krilo u potrazi za sigurnošću. Većina pastve pokušavala je da nastavi sa pevanjem, ali bilo je teško nadjačati Rendijev glas.

A muzičari? Oni nisu prestajali sa svirkom. Njihova dužnost je bila daleko važnija od dolaska Velikog Rendija.

Pastor, koji je dobro znao Velikog Rendija, sedeo je mirno, tiho se molio i čekao da vidi kako će Sveti Duh preuzeti vođstvo.

Veliki Rendi, toliko pijan da biste se mogli i sami opiti prostim udusanjem njegovog daha, hvalio je Boga. Glasno. Vrlo glasno.

„Isus je naš Car, nas Iskupitelj, naš Spasitelj, naš Brat“, blebetao je Veliki Rendi kroz pivo koje je popio. „Ja sam grešnik, ali Isus me ipak voli“, nastavljao je Veliki Rendi, rečima koje su bile nerazgovetne zbog alkohola koji mu je sad bio jedini prijatelj.

Dva đakona stala su pored Velikog Rendija, i povelu ga kao pilotski brodići koji vode neki ogroman brod kroz opasan prolaz u zalivu. Veliki Rendi je već bio nasrtao na njih, i to više puta. Demonski rum kao da je iz njega izvlačio ono najgore. Iako su njegove reči uzdizale Boga, kroz život su ga vodile droge i alkohol, a ne ljubav prema Bogu.

Veliki Rendi je poslušno pustio da ga vode, i dalje uzvikujući reči o Božjoj dobroti pijanim urlicama, dok su ga vodili prema zadnjim redovima. Ljudi su počeli da ga zapitkuju o njegovom životu i uskoro se bogoslužjenje nastavilo.

Nekoliko minuta bez prekida.

A onda je stigao Armon.

Armon je živio pod mostom u blizini crkve. On nije imao pravi dom i njegovi jedini prijatelji bili su iz bande opasnih narko-dilera. Bio je pun ožiljaka, gnevan, jak i opasan, čovek kojeg treba izbegavati po svaku cenu.

„Crkva“ nikad ranije nije bila na njegovoj listi mesta koje treba da poseti.

Sve do danas.

Armon je provalio kroz vrata psujući sve božansko.

„Ja sam đavo!“ – uzviknu Armon.

Od tog trenutka stanje se pogoršalo, uplašivši prisutne i pretvarajući bogoslužjenje u palatu zlih duhova.

Pastor, koji je ranije čuo kako Armon psuje seljane pod mostom, pognuo je glavu i tiho se i usrdno molio poput apostola Pavla.

„Sada je Tvoje vreme, Gospode. Neprijatelj je ovde, izaziva nas da ustanemo i

borimo se sa njim. Ili da pobjegnemo i sakrijemo se. Pozivam Tvog Svetog Duha da dođe sa svom svojom božanskom snagom na našu službu, odmah, Gospode. Neprijatelj objavljuje rat. Molim Te, pokaži nam Tvoj mir.“

Pastor je čekao, željan da vidi šta će učiniti Duh.

Nije trebalo dugo čekati. Skoro odmah je došlo do komešanja u zadnjem redu gde je sedeo Veliki Rendi sa đakonima. Veliki Rendi, još uvek izbacujući alkoholna isparenja, ustao je nesigurno, stao nekako na noge i tiho krenuo prema Armonu. Kao zmija prema mišu.

Kao hrišćanin prema sotoni.

Veliki Rendi se tako zove sa razlogom. On je viši od svih ostalih, ima oblik ogromnog kamiona i kreće se kao da je u misiji „čišćenja puta“. Svi se izmakoše u stranu kako bi on mogao da pride Armonu.

Armon ga je osetio kako dolazi i okrenuo se, direktno se našavši licem u lice sa Velikom Rendijem.

„Nećeš ti bogohuliti na mog Isusa u njegovom molitvenom domu“, uzviknu Veliki Rendi.

To kod Armona izazva ono najgore, i on nastavi sa svojim rečima punim mržnje, upućujući sada svaku od njih pravo u lice Velikog Rendija. Ništa od toga nije omelo Velikog Rendija. Stojeći tik uz „đavola“, Veliki Rendi zgrabi Armona za ramena i naredi đavolu da „odmah napusti ovog čoveka!“

Armon, koga je skoro oduvao pijani dah Velikog Rendija, vikao je još glasnije. Zato Veliki Rendi otpusti Armonova ramena i pomeri svoje džinovske ruke ka neprijateljevoj vilici.

„Izlazi iz ovog čoveka ovog časa!“ – povika on, tik uz Armona, demonima koji su ovladali životom tog čoveka.

Ova borba, glasna, snažna, demon-ska i božanska trajala je u crkvi skoro 20 minuta.

Armonovi demoni su pokušali da nadjačaju komande Velikog Rendija, ali veza Velikog Rendija sa Isusom je jačala sa svakim novim krikom demona.

„Izlazi iz ovog čoveka ovog časa!“ – povika on, tik uz Armona, demonima koji su ovladali životom tog čoveka.

Iznenada, kao i jednom davno na kamenitoj obali Galileje, demoni pobegoše. Armon, tako slab da je izgledalo kao da su mu demoni odneli sve kosti, skljkao se u ruke Velikog Rendija koje su ga toplo prihvatile. Veliki Rendi, sada potpuno trezan, kao da je pio samo „vodu života“, grlio je Armona kao novorođenče.

„Sad je naš“, uzviknu Veliki Rendi glasno, dok su pastor, đakoni, starci, roditelji, deca i nekoliko stranaca pritrčali da se pridruže slavlju.

Muzičari su udarili veseliji ritam i više note. Svi su se uključili u pevanje nove pesme, „Pesme iskupljenih“.

Kad sam čuo tu priču, bio sam zbunjen i pun pitanja.

„Da li se to stvarno dogodilo?“

„Da li su Armon i Veliki Rendi stvarne ličnosti, ili ih je pripovedač izmislio?“

Ubrzo sam saznao da je priča istinita i da je reč o stvarnim ljudima.

Onda sam imao još pitanja:

„Zašto je pastor sedeo mirno i molio se, umesto da skoči i reši problem?“

„Kakvi su to članovi crkve tako usklađeni sa Duhom Svetim da se i Veliki Rendi i Armon osećaju ugodno prisustvujući bogoslužju?“

A najvažnije pitanje glasi: „Kako ja mogu da pomognem svojoj crkvi da bude kao upravo opisana mesna crkva?“ ☺

Dik Dirksen, pastor i pripovedač koji živi u **Portlandu, Oregon, SAD** i poznat je širom sveta kao „lutajući sejač blagodat“.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik Bil Not

Međunarodni menadžer za izdavaštvo Čun Pjong Duk

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta: Si Jung Kim, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi; Dong Džin Liju

Urednici u Silver Springu, Mariland, SAD: Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Kostin Jordahe, Vilona Karimabadi

Urednici u Seulu, Korea: Čun Pjong Duk; Džej Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator Merl Poiré

Urednik u celini Mark A. Finli, Džon M. Fauler, E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer Kimberli Braun

Upravni odbor: Si Jung Kim, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust, Rej Valen; po dužnosti: Huan Prestol-Puesan; G. T. Ng; Ted N. C. Wilson

Umteničko uređenje i dizajn: Types & Symbols

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda: Rusija: Vitali Kacal Srbija: Gordana Ardeljan

Prevodilac: Olga Šušak

Piscima: Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638 I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org Web-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama. Časopis Adventistički svet – Pregled izlazi tromesečno.

2018, № 3